

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 31. maí 2012 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-114/2011:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 30. nóvember 2011 bað X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna galla sem hann telur vera á rafal í bifreiðinni xx-000, sem er af gerðinni Ford Focus og í eigu álitsbeiðanda. Var bifreiðin nýskráð þann 8. júní 2007 og hafði að sögn álitsbeiðanda verið ekið 35.719 km. Þegar álits var beðið. Krefst álitsbeiðandi þess Y greiði sér útlagðan kostnað vegna skipta á rafal, sem nemur samkvæmt meðfylgjandi reikningi kr. 83.366.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags. 1. desember 2011, gaf kæruneftndin Y kost á andsvörum og bárust þau 15. desember. Með bréfi, dags. 30. desember, gaf kæruneftndin álitsbeiðanda kost á að gera athugasemdir við andsvörin og frest til þess til 13. janúar 2012. Engin frekari gögn bárust.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Samkvæmt álitsbeiðni stendur ágreiningur aðila um það hver skuli bera kostnað af því að skipta þurfti um rafal (*e. alternator*) í bifreiðinni xx-000 að upphæð kr. 83.366. samkvæmt reikningi, dags. 22. nóvember 2012. Í beiðninni kemur fram að álitsbeiðandi telji að rafallinn hljóti að hafa verið gallaður, og því beri Y að bera kostnað við viðgerðina. Er þetta stutt þeim rökum að bifreiðin hafi verið lítið ekin, viðgerðarmaður Y hafi talið að líklega væri um galla að ræða og þá hafi FÍB talið að viðgerðin ætti að vera álitsbeiðanda að kostnaðarlausu.

IV

Andsvör seljanda

Í andsvörum seljanda er rakin eigendasaga bifreiðarinnar og að hún hafi farið í þjónustuskóðun hjá seljanda þann 7. júní 2010, þegar bifreiðin var þriggja ára, án þess að neinar bilanir kæmu fram, hvorki á rafal né öðru. Þá er einnig vísað til 27. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup og því hafnað að rafall geti talist hlutur sem ætlaður er verulega lengri endingartími en almennt gerist um söluhluti og eigi því ekki að falla undir svokallaða fimm ára reglu greinarinnar. Þá tiltekur seljandi að hann hafi veitt álitsbeiðanda aflsátt af viðgerðinni eins og fram komi á reikningi. Að lokum er kröfum álitsbeiðanda hafnað og vísað í álit kæruneftndar þjónustu- og lausafjárkaupa í máli nr. 104/2010 því til stuðnings.

V

Niðurstaða kæruneftnarinnar

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur

undir lög nr. 48/2003 um neytendakaup. Við afgreiðslu málsins hefur kærunefndin leitað aðstoðar sérfróðs aðila samkvæmt heimild í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 766/2006.

Í 27. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup eru svohljóðandi ákvæði:

Ef söluhlutur er gallaður ber neytanda að tilkynna seljanda um að hann muni bera gallann fyrir sig án ástæðulauss dráttar frá því að hann varð galla var eða mátti verða hans var. Frestur neytanda til að leggja fram kvörtun er aldrei styttri en tveir mánuðir frá því að hann varð galla var.

Ef neytandi leggur ekki fram kvörtun innan tveggja ára frá þeim degi er hann veitti söluhlut viðtöku getur hann ekki borið gallann fyrir sig síðar. Ef söluhlut, eða hlutum hans, er ætlaður verulega lengri endingartími en almennt gerist um söluhluti er frestur til að bera fyrir sig galla fimm ár frá því að hlutum var veitt viðtaka. Þetta gildir ekki ef seljandi hefur í ábyrgðaryfirlýsingu eða öðrum samningi tekið á sig ábyrgð vegna galla í lengri tíma. Frestir skv. 1. og 2. másl. eiga ekki við ef um er að ræða galla skv. g-lið 2. mgr. 15. gr.

Samkvæmt 2. mgr. 27. gr., sem að framan er rakin, er hinn almenni kvörtunarfrestur neytanda tvö ár frá þeim tíma talið að hann fékk söluhlut afhentan. Hins vegar er kvörtunarfresturinn fimm ár ef um er að ræða söluhlut eða hluta hans sem ætla má að endist verulega lengur en almennt gerist um söluhluti. Álitsbeiðandi kvartaði undan bilun í bifreiðinni þegar hún var rúmlega fjögurra ára og fimm mánaða gömul og hafði verið í hans eigu í rúm tvö ár.

Kvörtun varðar svokallaðan rafal (*e. alternator*) sem er íhlutur staðsettur á vél og er knúinn af bílvélinni með reim. Hlutverk rafalsins er að breyta vélrænni orku bílvélarinnar í raforku sem síðan er notuð til að viðhalda hleðslu á rafgeymi bifreiðarinnar. Ending rafals getur verið undirorpin ýmsum þáttum. Tvennt getur þó skipt verulegu máli í því samhengi, í fyrsta lagi er rafall samsettur úr hreyfanlegum hlutum, kolburstum og legum, sem slitna. Staðsetning rafalsins í vélarrýminu, ásamt umhverfisþáttum, t.d. hvort bifreiðinni sé oft ekið utan malbikaðra vega eða sé staðsett þar sem óhreinindi eiga greiðan aðgang að vélarrýminu geta þannig haft veruleg áhrif á endingu hans, enda geta óhreinindir komist inn í rafalinn og hraðað sliti á hreyfanlegum hlutum hans. Í öðru lagi geta mistök við notkun startkapla, t.d. með því að tengja startkaplana rangt, hvort sem verið er að gefa start eða taka við því, skaddað rafalinn.

Að þessu athuguðu er það álit kærunefndarinnar að rafall sé íhlutur sem ekki verði felldur undir fimm ára kvörtunarfrest 2. mgr. 27. gr. laganna. Álitsbeiðandi kvartaði vegna rafalsins eftir að lengri tími en tvö ár voru liðin frá kaupum og er því þegar af þeim ástæðum ekki hægt að fallast á kröfu hans.

VII

Álitsorð

Kröfum álitsbeiðanda, X, er hafnað.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir